



INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ

KLUB AVHŠ - VN

ČÍSLO 46

Vážení přátelé - absolventi,

na počátku letošního roku jsme se důstojně rozloučili s naším bývalým předsedou Karlem LACHOUTEM. Zástupci výboru jej navštívili v jeho bydlišti v Třebotově a jménem všech členů klubu mu předali dárkový balíček jako uznání a poděkování za jeho dlouholeté řízení naší organizace. Popřáli hodně zdraví, štěstí a rodinné spokojenosti do dalších let.

Na první lednové schůzi - vycházejíce z nové situace - jsme ustavili Radu klubu, která má toto složení:

Jiří VÍT	- předseda
Miroslav HOLÝ	- místopředseda
Václav BABKA	- tajemník
František SLÁDEK	- hospodář
Oldřich KOCOUREK	- člen rady
Antonín BLUMA	- člen rady
František ZELENKA	- člen rady

Revizorem našeho klubu je Vlastimil BRADÁČ.

Rada klubu se schází každou třetí středu v měsíci od 17.00 hod. v Domě armády Praha, 3. poschodí, č. dv. 304.

Přátelé,

rozdělení bývalé ČSFR na dva samostatné státy a nové uspořádání ČR přineslo i pro naši organizaci zásadní změny její činnosti. Od 1. ledna 1993 jsme "Svaz vojáků v záloze ČR" - Klub absolventů vojenské konzervatoře (VHŠ).

Vše Vám nejlépe dokladuje přiložená legitimace. Tedy co z této nové situace pro nás - členy klubu - vyplývá. V první řadě nemůžeme použít starou evidenci, v té chybí to nejdůležitější: RODNÉ ČÍSLO !

Rodné číslo je také předtištěno na legitimaci. Rada klubu Vás žádá, dopište si rodné číslo do legitimace sami, vlastnoručně ji podepište a do okénka levého rohu vlepíte vlastní fotografii. Tím je Vaše legitimace kompletně vyplněna a má platnost pro letošní rok. Legitimaci posíláme i těm členům, kteří zatím nemají zaplacený členský příspěvek na r.1993.

Rada klubu sděluje, že k 1.1. 1993 bylo v evidenci přesně 200 členů, z nichž je ještě 5 členů, kteří nemají zaplacen členský příspěvek za r.1992, a 91 členů má platit za rok 1993. Jsou to ti z Vás, kteří jste se nezúčastnili listopadového setkání v Praze. Výše členského příspěvku je stanovena částkou 20,-Kč ročně. Těm, kteří tak nemohli dosud učinit, přikládáme složenku a žádáme o zaplacení do konce června 1993.

Rada klubu Vás všechny žádá o zaslání následujících údajů na pořízení klubové kartotéky: 1. Jméno a příjmení, 2. Datum a místo narození, 3. Rodné číslo, 4. Kompletní adresa bydliště a PSČ, 5. Různé: kdy byl ve VHŠ, jaké nástroje studoval, jména učitelů, kde sloužil - pod kým (jména kapelníků) a event. další zajímavosti.

Tyto údaje zašlete na následující kontaktní adresu: Dům armády Praha, Klub vojenské konzervatoře (VHŠ), Vítězné náměstí 4-pošt. přihr. 29, 160 00 Praha 6-Dejvice.

Zaslané údaje budou zároveň také přihláškou o členství na léta budoucí. Ten, kdo nám tyto údaje neposkytne, bude vzat jako člen pouze pro letošní rok s tím, že o další členství již nemá zájem. Prosíme Vás, učinite tak nejpozději do konce června 1993, usnadníte nám tím naši práci.

Naši klubovou adresu můžete používat dle libosti pro všechna sdělení. Ovšem v žádném případě ne-posílejte peníze ani doporučené dopisy. Obojí bude vráceno zpět.

Děkujeme Vám, přežeme hodně zdraví a těšíme se s Vámi na shledanou opět na podzim letošního roku.

VHŠ - Vojenská konzervatoř sedmdesátiletá

Při příležitosti tohoto jubilea naší školy můžeme konstatovat, že se za dobu existence školy (od r. 1923) vykonalo mnoho dobré práce. Naše škola připravila stovky kvalitních absolventů, kteří tvořili a v současné době tvoří kádrový základ vojenských hudeb a mnozí z absolventů naší školy se staly členy předních symfonických a operních orchestrů. Výsledky práce školy také svým dílem přispívají k popularizaci armády na veřejnosti.

Hlavním cílem vojenské konzervatoře (dříve VHŠ) bylo, jest i bude vychovávat i připravovat budoucí hudebníky - vojáky z povolání pro práci ve vojenských hudbách, které jsou prostředkem uměleckého působení i nezastupitelnou složkou hudební kultury v oblasti dechové hudby.

Vojenská konzervatoř je nejstarší z našich vojenských středních škol. Od jejího založení v r. 1923 se postupně stává z dvouleté školy tříletá, později čtyřletá, zakončená maturitní zkouškou. Absolventi odcházejí do praktického života jako vojáci z povolání.

Učební plány a programy jsou shodné s osnovami ostatních našich civilních konzervatoří. Pro vybrané posluchače (příslušníky vojenských hudeb) bylo otevřeno studium 5. a 6. ročníku formou studia při zaměstnání. Po skončení tohoto studia získávají posluchači absolutorium rovnocenné s absolutoriem ostatních konzervatoří. Tato forma studia je především určena pro ty příslušníky voj. hudeb, se kterými se počítá na místa koncertních mistrů, vedoucích instruktorů, dirigentů a nakonec i na místa učitelů na naší škole. Od roku 1988 je možné na naší škole studovat i obor dirigování.

Těžiště v hudebněpraktických předmětech je položeno do výuky dechových nástrojů, kde žáci získávají orchestrální návyky a poznávají služební a koncertní repertoár voj. hudeb. Velký dechový orchestr, který je sestaven vždy z žáků 3. a 4. ročníku potom reprezentuje školu na veřejnosti (absolventské koncerty, promenádní koncerty) i při natáčení pro Český rozhlas - studio Ústí n.L.

Škola spolupracuje s ostatními hudebně vzdělávacími institucemi, konzervatořemi a základními uměleckými školami. Všeobecně vzdělávací předměty se vzájemně doplňují s předměty hudebně teoretickými.

V průběhu studia (hlavně ve 4. ročníku) se žáci seznamují se základní vojenskou přípravou. Jejím hlavním posláním je vybavit absolventy školy nezbytnými vojensko-teoretickými znalostmi a prakticky se seznámit se základními prvky vojenské činnosti.

Na výchovně vzdělávací proces školy potom navazuje odborná i velitelská činnost dirigentů vojenských hudeb, kteří mladé absolventy uvádějí do praxe v posádkových hudbách i u hudeb České policie a pomáhají jim tak při jejich vstupu do praktického života.

Jako každým rokem uskutečnil se i letos koncert velkého dechového orchestru žáků Voj. konzervatoře (1. 4. 1993 v Roudnici n.L. a 3. 4. 1993 v Praze). Přípravě tohoto koncertu byla věnována ze strany dirigentů, učitelů i samotných žáků velká pozornost. Program byl sestaven tak, aby obsáhl co největší žánrovou šíři. 13 skladeb (od skladeb klasických až po skladby populární) bylo provedeno orchestrem na velmi dobré úrovni. Velmi dobré výkony odevzdali též instrumentální sólisté - žáci: D. Zelenák a E. Vaculík (klarinet) ze třídy mjr. J. Marka (F.V.Kramář: jedna věta z koncertu Es dur pro 2 hlav.), dále žáci M. Šmíd, B. Hilkoč, P. Hrdlička (lesní rohy) ze třídy mjr. V. Kononěnka (H.Mieleuz: 1 věta z koncertu pro 3 lesní rohy a dechový orchestr), žák D. Poláček (tuba) ze třídy pplk. J. Peterského (J.Zeman: Jaroušova konc. polka pro tubu) a žák M. Zuk (xylofon) ze třídy pplk. Matouška (J.Volf: Cirkus Humberto).

Celkový výsledný dojem byl podle ohlasů posluchačů dobrý. Je samozřejmě potřebné vzít v úvahu i to, že tento orchestr pracuje v tomto složení spolu teprve půl roku (tato situace se pravidelně opakuje každým rokem) a žáci mají prozatím velmi malé praktické zkušenosti z orchestrální hry. Tato skutečnost podle mého názoru neovlivnila záporně výkon orchestru, ani výsledný dojem. Poděkování za vynaložené úsilí v přípravě i provedení letošního absolventského koncertu patří jak dirigentům, sólistům, celému orchestru, tak i učitelům, kteří byli nápomocni žákům ve studiu orchestrálních partů. Tento orchestr provede ještě do konce školního roku promenádní koncerty ve Štětí (13. 5. 1993) a na Pražském hradě v zahradě Na Valech (15. 5. 1993 od 10.00 hod.).

Na velmi dobré reprezentaci školy se též podílejí nejlepší žáci svou účastí na soutěžích konzervatoří ve hře na žesťové nástroje. Vedle již dříve získaných předních umístění na těchto soutěžích (i příčky nejvyšší) se v minulých dnech (4. - 7.4.93) zúčastnili dva naši žáci soutěže konzervatoří Slovenské republiky ve hře na žesťové nástroje v Žilině. Žák P. Remeš (trubka) ze třídy pplk. M. Koršo se umístil na 3. místě a žák M. Šaál (tuba) ze třídy pplk. J. Peterského se umístil na 2. místě (1. cena nebyla udělena). Toto je jistě velmi dobrá reprezentace voj. konzervatoře. Poděkovat je třeba žákům i jejich učitelům, kteří je na tuto soutěž připravovali.

Letošní školní rok se pomalu blíží do svého finišu. Nablývá období ročníkových a maturitních zkoušek, pro studenty 6. ročníku studia při zaměstnání období absolventských zkoušek. Již podruhé provedou absolventi dirigentského oddělení veřejnou absolventskou zkoušku s orchestrem PH Litoměřice 13. 5. 1993 na koncertě v litoměřickém divadle. Lze si jen přát, aby vynaložené úsilí žáků, pedagogů i vychovatelů přineslo dobré výsledky a pocit uspokojení a radosti z dobře vykonané práce.

O další perspektivě voj. konzervatoře je dnes obtížné i předčasné hovořit. V současné době se na nejvyšších místech velení naší armády jedná o přestavbě naší armády. Všichni víme, o kolik procent se bude početní stav armády snižovat. Dosud není zcela jasné, dotkne-li se tato realita též vojenských hudeb. Současně se též jedná o přestavbě celého vojenského školství. Vojenské střední školy (mezi něž voj. konzervatoř patří) přejdou zřejmě na útlumový režim. Dnes je jasný fakt, že ve školním roce 1993/94 nebude na voj. konzervatoři zahájena výuka 1. ročníku. Čekáme tedy všichni netrpělivě na konečné rozhodnutí, na němž závisí i další perspektiva voj. konzervatoře.

Jistě je zde na místě voj. konzervatoři popřát k 70. výročí její existence. Do možných dalších let chceme všichni přát příslušníkům školy hodně úspěchů, dobrých výsledků v jejich práci a výchově mladých hudebníků. K tomuto nás také všechny současné pracovníky školy zavazuje její 70letá historie, výsledky, kterých bylo za dobu její existence dosaženo, i záslužná práce všech, kteří se na budování naší školy od jejího založení nemalou měrou podíleli.

plukovník Jaroslav Zeman
náčelník vojenské konzervatoře

Vzpomínka na jednoho z nás

na světelském hřbitově je již 22 let nenápadný hrob Hynka Sluky. Neliší se od ostatních, kde odpočívají dávní i nedávní rodáci tohoto kraje pod Ještědem.

Životopis Hynka Sluky by byl vhodnou kapitolou pro knihu "Chudí chlapi, kteří se proslavili". Narodil se 25. 2. 1911 jako jeden z 12 dětí jiříčkovského ševce - vesnického muzikanta. Protože muzika byla nedílnou součástí života celé jejich rodiny, projevila se i láskou k hudbě u mladého Hynka Sluky v tom, že v 15 letech nastoupil jako žák do Vojenské hudební školy v Praze. Po dvou letech studia byl zařazen k Vojenské hudbě pěšího pluku 33 v Chebu a pak k hudbě horského 4. pluku v Jelšavě. Jako výkonný hudebník sloužil též v Kroměříži a v Hradci Králové. Své bohaté teoretické i praktické hudební znalosti úspěšně uplatnil též jako učitel Vojenské hudební školy, kde byl brzy jmenován zástupcem velitele a zakrátko i velitelem školy. Nejvýraznějšího uznání svého neobyčejného hudebního nadání však dosahuje až ve funkci dirigenta a později velitele Ústřední hudby ČSLA. Svoji vojenskou muzikantskou kariéru zakončil jako Inspektor vojenských hudeb ČSLA v hodnosti plukovníka.

Ústřední hudba ČSLA v čele s Hynkem Slukou projela řadu zemí v Evropě a velký úspěch sklízela i v Egyptě a Kanadě. Pomáhal i civilním orchestrům, např. AZNP Mladá Boleslav, ČKD Praha, železničářům v Liberci ale i jinde. S pobytem u patronátní hudby v Mladé Boleslavi jsou také spjaty poslední okamžiky jeho života. Srdeční záchvat jej stihl 3. února 1971 a ukončil tak jeho plodný muzikantský život za dirigentským pultem.

Hynek Sluka patřil v dechové hudbě mezi průkopníky účelného využívání některých nástrojů typických pro obsazení symfonického orchestru. Důsledně dbal na přísný výběr hudebníků k Ústřední hudbě a byl mimořádně náročný nejen na svoji odbornou úroveň, ale i na mistrovské ovládnutí nástrojů všemi členy orchestru. To mu umožňovalo volit na svoji dobu neobvyklý repertoár a interpretovat v úpravách pro velký dechový orchestr i skladby v této hudební oblasti zcela neobvyklé. Jako příklad může posloužit Smetanova "Má vlast", Dvořákova "Novosvětská", Čajkovského "Italské capriccio", Schubertova "Nedokončená", ale i díla Mozarta, Beethovena, Liszta a dalších světových mistrů.

S úctou vzpomínáme nejen my staří, kteří jsme pod jeho taktovkou "něco užili", ale i my věrní posluchači Ústřední hudby ČR.

VI. BRADÁČ

Vážení přátelé,

jsme rádi, že patříte mezi příznivce koncertní dechové hudby. Ústřední hudba AČR je orchestr zájezdový a účinkuje často mimo Prahu. Našich posluchačů si však velice vážíme, a proto Vám nabízíme termíny, ve kterých můžete Ústřední hudbu v Praze slyšet.

8. 5. 1993 ✓	10.00 hod.	Pražský hrad
23. 5. 1993.	11.00 hod.	Valdštejnská zahrada (Pražské jaro)
10. 6. 1993 ✓	17.00 hod.	sál kina Kyjev (skladby voj. dirigentů)
19. 6. 1993 ✓	10.00 hod.	Pražský hrad
10. 7. 1993	10.00 hod.	Pražský hrad
24. 7. 1993	10.00 hod.	Pražský hrad
4. 9. 1993	10.00 hod.	Pražský hrad

Od září 1993 opět pokračuje cyklus koncertů pod názvem: Ústřední hudba hraje pro Pražany. Každý z nich bude tématicky zaměřen. Koncerty se konají jedenkrát měsíčně, vždy ve čtvrtek v 17.00 hodin v sále kina Kyjev.

16. 9. 1993	Ústřední hudba hraje v lidovém tónu
21. 10. 1993	Pocta Eduardu Kudeláskovi
18. 11. 1993	Ústřední hudba představuje své sólisty

Věříme, že spolu prožijeme mnoho příjemných uměleckých zážitků.

Hlavní dirigent ÚH - AČR:
pplk. Karel BĚLOHOUBEK

Zpravodaj č. 46 vydala Rada klubu - květen 1993.

V poslední době odešli z našich řad tito kamarádi a přátelé:

Josef Petr (83 let - baryton)
Jan Kvírenc (73 let - klarinet)
Bohumil Homolka (70 let - baryton)
Karel Vlasák (71 let - bývalý kapelník ÚH - FMV)
Vlastimil Voňavka (VHŠ 1947-1949)
Vladimír Burian

Čest jejich památce!

Blahopřejeme:

Dne 20. května 1993 oslavil v plné tělesné i duševní svěžesti bývalý dlouholetý kapelník Ústřední hudby Čs. armády pplk.v.v. Karel Šťastný své osmdesátiny. Během svého plodného života působil i jako výkonný hudebník u hudeb v Plzni, Hudby hradní stráže, Posádkové hudby Praha. Později také jako kapelník posádkových hudeb v Klatovech, Domažlicích a Bratislavě. Významná je i jeho skladatelská činnost. Do dalších let přejeme pevné zdraví i tvůrčí úspěchy.

Rada klubu